

Váš dopis zn.
Ze dne 24. května 2025
Naše zn. 41275/2025-SŽ-GR-O25
Listů/příloh 5/0

Vyřizuje Jana Klenotová
Telefon +420 972 235 776
Mobil +420 720 970 174
E-mail klenotovaj@spravazeleznic.cz

Datum 19. června 2025

Vážený pan
Čeněk Řehoř
Vinařská 1800
Beroun
266 01
ID DS: <iw87d72>

ROZHODNUTÍ

Správa železnic, státní organizace, se sídlem Praha 1-Nové Město, Dlážďená 1003/7, 110 00, IČO 709 942 34, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. A, vložka 48384 (dále jen „SŽ“), jež je povinným subjektem ve smyslu ust. § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodla o žádosti ze dne 24. května 2025, doručené dne 26. května 2025, pana Čenka Řehoře, nar. 22. prosince 2002, bytem Vinařská 1800, Beroun, PSČ 266 01 (dále jen „žadatel“), o poskytnutí následujících informací:

- „*Polohy jednotlivých výpravních budov, stavebních objektů a kolejí, z nichž se určují souřadnice stanic dle části 5 předpisu SR 70, v systému S-JTSK nebo GPS podle kódů z číselníku SR 70*“
- *Adresy výpravních budov evidovaných SŽ příslušné ke stanicím dle číselníku.*

Prosím o poskytnutí výše požadovaných informací ve strojově čitelném formátu vhodném pro dávkové zpracování.“

SŽ vyrozuměla žadatele dne 10. června 2025, pod čj. 39495/2025-SŽ-GR-O25, v souladu s ust. § 14 odst. 6 písm. c) InfZ o prodloužení lhůty o 10 dní.

SŽ posoudila žádost z pohledu InfZ a dospěla k závěru požadované informace omezit, a proto v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ a ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává níže uvedené rozhodnutí.

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI

Poskytnutí požadovaných informací specifikovaných v žádosti žadatele se v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ, s ohledem na ust. § 11 odst. 1 písm. f) InfZ, odmítá.

ODŮVODNĚNÍ

Základní právo na informace podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod je klíčovým prvkem vztahu mezi státem a jednotlivcem. Poskytování informací však zároveň musí mít své limity. Mezi tyto limity patří například samotná definice informace, či vymezení toho, nač se InfZ nevztahuje.

Podle § 3 odst. 3 se informací pro účely InfZ rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo

audiovizuálního. SŽ je tedy povinna poskytovat pouze informace, které již byly vytvořeny (tj. sepsány, zaznamenány na listině apod.), které má zákonnou povinnost mít a kterými disponuje.

Rovněž právo Evropské unie, jehož transpozicí vznikl InfZ, definuje informaci (dokument) jako obsah na jakémkoli nosiči, psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka (čl. 2 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru).

InfZ tedy slouží toliko k poskytování dokumentů a písemností, jež byly vytvořeny a mohou být snadno, v relativně krátké lhůtě 15 dnů, znovu vyhledány a vydány.

Podle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ, povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud „její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje ochranu kritické infrastruktury“ (zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, dále jen „krizový zákon“). Dle tohoto zákona, se kritickou infrastrukturou rozumí prvek kritické infrastruktury nebo systém prvků kritické infrastruktury, přičemž narušení funkce takového prvku by mělo závažný dopad na bezpečnost státu, zabezpečení zásadních životních potřeb obyvatelstva, zdraví osob nebo ekonomiku státu.

Dle ust. § 12 InfZ je SŽ povinna provést všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.

Jako povinný subjekt je SŽ povinna postupovat dle ust. § 15 odst. 1 InfZ, tedy „pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti“.

SŽ po pečlivém přezkoumání požadovaných informací specifikovaných v žádosti konstatuje, že se v souladu s § 11 odst. 1 písm. f) InfZ odmítají z důvodu ochrany kritické infrastruktury, a to z následujících důvodů.

Odbor právní a veřejných zakázek, jako věcně příslušný útvar SŽ pro vyřizování podání ve smyslu InfZ, provedl správní uvážení, a došel na základě obdržených informací od věcně příslušných útvarů SŽ k jednoznačnému závěru, že poskytnutí informací požadovaných v žádosti je třeba odmítnout, neboť požadované dokumenty obsahují prvky kritické infrastruktury a dopadá na ně ochrana dle ust. § 11 odst. 1 písm. f) InfZ.

SŽ je subjektem kritické infrastruktury ve smyslu zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon) a jeho prováděcích právních předpisů, zejména nařízení vlády č. 430/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury. V souladu s povinností chránit prvky kritické infrastruktury je nedílnou součástí této ochrany také ochrana informací, které se k ní bezprostředně vztahují.

Prvkem kritické infrastruktury je zejména stavba, zařízení, prostředek nebo veřejná infrastruktura, určená podle průřezových a odvětvových kritérií, kdy Ministerstvo vnitra vede seznam prvků kritické infrastruktury. Tento seznam je neveřejný.

Dráha a objekty s ní související jsou prvkem kritické infrastruktury. Prvky kritické infrastruktury a zajištění jejich funkčnosti jsou naprosto stěžejní pro fungování celého státu. Uveřejnění těchto prvků, případně informací souvisejících s jejich ochranou, může být zneužito jako potencionálních cílů, ať už fyzických či kybernetických útoků, a usnadňovat případným útočníkům jejich počínání; při prudkém vývoji moderních technologií je třeba opravdu pečlivě vážit každé uveřejnění/poskytnutí takové informace. U prvků kritické infrastruktury nelze dopodrobna stanovovat, či konkrétně a podrobně žadatelům poskytovat detailní informace týkající se prvků kritické infrastruktury. Požadované informace mají vysoce podrobný technický charakter a týkají se geografické polohy jednotlivých výpravních budov, objektů a kolejí

tvořících železniční infrastrukturu. Dle SŽ jde o strategické a velice citlivé informace, jejichž neuvážené poskytování široké veřejnosti by mohlo ohrozit zajišťování bezpečnosti ČR.

Aby mohl být určen prvek kritické infrastruktury, musí splňovat průřezová a odvětvová kritéria určená nařízením vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury. Odvětvovým kritériem je v tomto případě ve smyslu § 2 cit. Nařízení a jeho Přílohy (pod bodem V. B) „železniční doprava“. Průřezovým kritériem je pak hledisko obětí, ekonomický dopad na veřejnost, omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života osob. Dle § 1 odstavce a) nařízení vlády č. 432/2010 Sb., se o prvek kritické infrastruktury jedná v případě hlediska „...obětí s mezní hodnotou více než 250 mrtvých nebo více než 2500 osob s následnou hospitalizací po dobu delší než 24 hodin, ...“ nebo „...ekonomického dopadu s mezní hodnotou hospodářské ztráty státu vyšší než 0,5 % hrubého domácího produktu...“ nebo „...dopadu na veřejnost s mezní hodnotou rozsáhlého omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života postihujícího více než 125 000 osob...“. V případě výpravních budov, stavebních objektů a dráhy (kolejí) může dle názoru SŽ dojít k ohrožení všech (především pak prvního a třetího) z výše uvedených kritériálních cílů, neboť v případě jakéhokoli útoku či zásahu do funkčnosti takové infrastruktury (zejména v případě zásahu více objektů, popř. v dopravní špičce) by vzhledem k počtu osob a objemu majetku, které se ve výpravních budovách, stavebních objektech atp., nacházejí, byly tyto limity reálně dosaženy. K problematice dráhy samotné, tedy „kolejí“, SŽ konstatuje, že v jedné vlakové soupravě se běžně přepravují vyšší stovky cestujících, a při využití plné kapacity vozů i více než tisíc. V případě havárie způsobené na určitých místech (typicky např. nádraží, blízkost jiné kritické infrastruktury) či v případě přepravy určitých látek, popř. v kombinaci obojího, je riziko tohoto počtu obětí rovněž opodstatněné.

SŽ tedy principiálně, z důvodů výše uvedených, přistupuje k poskytování informací tohoto typu velmi zdrženlivě a zároveň konzistentně, když informace spadající do kategorie kritické infrastruktury (zejména za stávající mezinárodní politické a bezpečnostní situace) neposkytuje.

K uvedenému lze doplnit, že rovněž zákon č. 88/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 47/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů omezuje přístup veřejnosti k datům požadovaného typu, a to konkrétně v §5, odst. (1): „... Zeměměřický úřad zveřejňuje údaje databáze, ortofota České republiky, státního mapového díla, databázového souboru geografického názvosloví a bodových polí bezplatně jako otevřená data. To neplatí, jde-li o údaje, k nimž je přístup vyloučen nebo omezen z důvodů ochrany kritické infrastruktury podle krizového zákona...“.

Výše zmíněná výjimka potvrzuje, že ani standardně zveřejňovaná zeměměřičská data nejsou poskytována ve vztahu ke kritické infrastruktuře.

SŽ rovněž v dané věci provedla test proporcionality – viz níže – aby ověřila adekvátnost svého postupu i z tohoto pohledu. SŽ touto cestou došla k závěru, že jí zvolený přístup je v souladu s ust. Čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, který umožňuje výlukou zpráva na informace, „jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“, tedy že jasně převažují důvody pro ochranu takových informací nad veřejným zájmem k jejich zveřejnění.

SŽ se zabývala oprávněností podané žádosti z pohledu testu proporcionality, který se ve své tradiční formě skládá ze tří kroků:

- v prvním kroku je zvažováno kritérium vhodnosti (zda institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout stanovený cíl),

- ve druhém kroku je posuzováno kritérium potřebnosti (zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními nedotýkajícími se základních práv a svobod),
- ve třetím kroku se aplikuje kritérium proporcionality v užším smyslu (porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv, což spočívá ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů).

Pokud jde o kritérium vhodnosti, je dle názoru SŽ oním „stanoveným cílem“, jehož je třeba dosáhnout, jednoznačně ochrana života a zdraví cestujících a ochrana přepravovaného nákladu, jakož i železniční infrastruktury samotné, jak bylo detailněji popsáno v předcházejícím textu a jak vyplývá ze zákona č. 240/2000 Sb. a nařízení vlády č. 432/2010 Sb.

Zveřejněním požadovaných poloh jednotlivých výpravních budov, stavebních objektů a kolejí, z nichž se určují souřadnice stanic v systému S-JTSK nebo GPS podle kódů z číselníku SR 70, a zároveň poskytnutím adres výpravních budov příslušných ke stanicím dle číselníku, by mohla být snaha státní organizace o ochranu výše zmíněných cílů zmařena, když vedle povinnosti poskytnout případně informaci žadateli je povinný současně povinen poskytnutou informaci rovněž zveřejnit – v této souvislosti je třeba důrazně upozornit na skutečnost, že právo na informace je garantováno jako právo politické, a žádost o informace má sloužit veřejnému zájmu, tzn., že poskytnuté informace je povinný subjekt povinen do 15 dní uveřejnit způsobem umožňující dálkový přístup tak, aby se s nimi mohla seznámit široká veřejnost – takový postup pak nepovažujeme s ohledem na veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozování dráhy za obecně účelný a možný. Odmítnutí žádosti z důvodů ochrany těchto objektů proto nepochybně naplňuje kritérium vhodnosti.

Z hlediska testu potřebnosti povinný subjekt konstatuje, že šetrnější či méně omezující opatření v této situaci s ohledem na požadované informace nespátřuje. SŽ se rozhodla požadované informace s ohledem na jejich obsah jako celek neposkytnout. Povinnému subjektu není známo, že by bylo možné zvolit jakékoli jiné šetrnější opatření, kterým by bylo možné ochránit citlivé údaje a které by zároveň umožnilo poskytnutí požadovaných informací žadateli. Institut poskytování informací je zásadně určen tím, zda povinný subjekt požadované informace poskytne (případně v jakém rozsahu), či odmítne. Povinný subjekt proto nenachází s ohledem na charakter požadovaných informací žádnou alternativu, která by byla k ustupujícímu právu na informace šetrnější. Odmítnutí požadovaných informací je proto jediným možným postupem v dané věci. Jakmile jsou totiž informace žadateli, a tedy i veřejnosti (§ 5 odst. 3 InfZ) poskytnuty, jakákoli ochrana okamžitě zaniká a dané informace se stanou veřejně přístupné. Lze tedy uzavřít, že neposkytnutí požadovaných informací naplňuje i toto kritérium.

K poslednímu kroku proporcionality, tj. testu proporcionality v užším slova smyslu, povinný subjekt konstatuje, že v konkrétních případech bude vždy potřeba zohlednit všechny jejich individuální okolnosti a v hraničních případech založit řešení na obecně akceptovaných pravidlech posouzení střetu práva na informace a práva na ochranu kritické infrastruktury v duchu zásady proporcionality. SŽ má za to, že poskytnutí požadovaných informací v žádosti, byť by mohlo z pohledu žadatele jít o informace patrně přínosné a využitelné pro jeho vědeckou, publicistickou či jinou zájmovou, a z pohledu společnosti třeba i přínosnou, činnost, nepřevažuje tento soukromý zájem nad zájmy ochrany cílů očividně významnějších a výše naznačených, jejichž ohrožení by vyhovění žádosti mohlo způsobit. Stejně tak nemá SŽ za to, že by poskytnutí informací mohlo vést k jiným z pohledu InfZ očekávaným důsledkům, např. k případné celospolečenské diskusi o využití veřejných prostředků na zabezpečení železniční dopravy a infrastruktury, když, dle názoru SŽ, je tato problematika zřejmá spíše užšímu okruhu odborníků a širší laická debata by stěžejně přinesla pro společnost relevantní podněty, které by vyvážily publikaci požadovaných informací a potenciální ohrožení primárního účelu ochrany, tj. prevenci škod. Při vážení jednotlivých ústavně zaručených práv, tedy práva na ochranu informací o železničních objektech na straně jedné a práva na přístup k informacím na straně druhé, pak SŽ nenachází žádný legitimní a naléhavý důvod k zásahu do ochrany práva na ochranu prvně jmenovaného a k jeho prolomení, a to zejména vzhledem k obecně vyššímu významu veřejného zájmu ochrany zdraví a majetku, nežli je (byť legitimní) individuální zájem žadatele.

Žadatel sám ve své žádosti neidentifikuje žádný zvláštní důvod (třebaže k tomu není povinen), který by mohl jakkoli odůvodnit upřednostnění práva na informace před právem na ochranu nové podkladové informace.

Shrneme-li, pak prvním krokem je kritérium vhodnosti, které zde bylo naplněno, neboť neposkytnutím požadovaných informací bude dosaženo požadovaného cíle, který představuje ochranu života, zdraví a majetku. Další kritérium potřebnosti je také naplněno, neboť zvolený prostředek k ochraně bezpečnosti železniční dopravy nelze nahradit jiným, z pohledu žadatele alespoň částečně přínosným prostředkem. Dále při porovnání kritéria přiměřenosti vycházela SŽ z porovnání obou v kolizi stojících práv a zaměřila se na otázku, jak intenzivně neposkytnutí informace zasáhne do práva žadatele na jejich získání a dospěl k závěru, že v daném případě neexistuje výrazný či naléhavý zájem na veřejné diskusi o problematice, jíž se požadované informace dotýkají.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem SŽ shledala, že informace požadované v žádosti nelze žadateli poskytnout a rozhodla proto dle ust. § 15 odst. 1 InfZ a s ohledem na ust. § 11 odst. 1, písm. f) InfZ tak, jak je uvedeno ve výroku a v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti rozhodnutí o vyřízení žádosti o informace může žadatel podle ust. § 16 InfZ a § 83 odst. 1 a násl. správního řádu podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Úřadu pro ochranu osobních údajů, a to podáním učiněným u SŽ.

Mgr. František Chabičovský
19.06.2025 08:59
Podepsáno elektronicky

Mgr. František Chabičovský
vedoucí legislativního oddělení

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Doložka číslo: 5748131

Původní datový formát: application/pdf

UUID původní komponenty: 256ca0b3-322d-47d9-8073-5c0297714d5e

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

System ERMS (zpracovatel dokumentu Jana KLENOTOVÁ)

Subjekt, který změnu formátu provedl: Správa železnic, státní organizace

Datum vyhotovení ověřovací doložky: 19.06.2025 08:45:13

Hash komponenty: bfbf403056c149b560be297c19fbf0a20c4f916188016f6c08dac2fc4a687751

Hashovací funkce: sha256Hex

05131ae5-a382-4172-ad12-7061b339e488